

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 252/2016
23.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Горана Чавлине и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Л.Ш., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног, адв. М.С., поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Крагујевцу Кж2 385/15 од 20.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 23.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Л.Ш., адв. М.С., поднет против правноснажног решења, Вишег суда у Крагујевцу Кж2 385/15 од 20.11.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв бр. 1017/15 од 06.11.2015. године одбијен је као неоснован предлог окривљеног Л.Ш., за укидање притвора одређеног решењем Основног суда у Крагујевцу К бр. 996/15 од 02.11.2015. године, из разлога прописаних одредбом члана 211. став 1. тачка 1. ЗКП, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члан 348. став 4. у вези става 1. КЗ, и одлучено да исто решење остане на снази.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Кж2 385/15 од 20.11.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу Кв. бр. 1017/15 од 06.11.2015. године.

Против правноснажног решења Вишег суда у Крагујевцу Кж2 385/15 од 20.11.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног по службеној дужности, адв. М.С., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка

1) у вези члана 467. став 1. и 4. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и утврди повреду одредбе члана 467. став 1. и 4. ЗКП, а затим донесе и одлуку о трошковима тако што ће обавезати Виши суд у Крагујевцу да из буџетских средстава суда исплати браниоцу по службеној дужности окривљеног износ од 60.000,00 динара на име састава захтева за заштиту законитости у складу са АТ у року од 30 дана до достављања одлуке.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости достављен Републичком јавном тужиоцу, сагласно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Л.Ш., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена је повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па сагласно томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП, може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог закона, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом. Бранилац окривљеног који има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети само окривљени у смислу чл. 71. тачка 5. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Л.Ш. као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи општу одредбу повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то конкретно повреду одредбе члана 467. став 1. и 4. ЗКП, уз образложење да је другостепени суд својим решењем Кж2 бр. 385/15 од 20.11.2015. године повредио одредбу члана 467. став 1. и 4. ЗКП тако што је „увео“ нови начин одлучивања и формулисања одлука супротно позитивним прописима јер је жалбу браниоца окривљеног изјављену против првостепеног решења одбио као беспредметну иако законодавац не познаје институт одбијања жалбе као беспредметне већ се према Законнику о кривичном поступку жалба може одбити само као неоснована, а није се могла ни одбацити обзиром да је била дозвољена и уредна.

Имајући у виду да је бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости поднео због повреде закона из члана 467. став 1. и 4. ЗКП, која не представља дозвољен законски разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.